

[Handelsministeren.]

målet om bødeindrivelser i forhold til strafferetlige overtrædelser adskilt også på dette område.

Jeg vil gerne benytte lejligheden til at sige, at jeg er vidende om, at den måde, man behandler disse retssager på, sker ud fra den holdning, at der ikke er tale om en almindelig overtrædelse af udførsels- og indførselsregler, men om en skærpet overtrædelse, netop set i forhold til vore mellemfolkelige forpligtelser.

Jeg vil også gerne sige, efter at have set en række af de sager, der har været tale om — det er ikke så forfærdelig mange — at man kan konstatere, at der er sket en fuldstændig konfiskation af enhver form for avance gennem det tidsforløb, der har været tale om, og derudover er tale om bøder af en for mig at se overordentlig betydelig størrelsesorden.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Maigaard* (SF) til ministeren for udenrigsøkonomi:

„Hvad agter regeringen at gøre i anledning af, at et medlem af EF-Kommissionen modarbejder folketingets mulighed for at gøre parlamentarisk ansvar gældende i EF-spørgsmål?“

(Spm. nr. 85).

Skriftlig begrundelse.

I forbindelse med forhandlingerne om en ny værdi for EFs regningsenhed har den britiske finansminister og — i anden sammenhæng — den danske nationalbankdirektør oprindeligt taget forbehold over for det, der siden hen blev en enstemmig EF-beslutning. Såvel den britiske finansminister som den danske nationalbankdirektør motiverede deres forbehold med ønsket om at forelægge beslutningen for specielle parlamentsudvalg, i Danmark for markedsudvalget, før endelig tilslutning blev givet.

Dette har foranlediget Wilhelm Haferkamp, der i Kommissionen er ansvarlig for økonomiske og valutariske forhold, til offentligt at angribe de nationale kontrolordninger i England og Danmark, herunder det arbejde, der gøres i folketingets markedsudvalg. Hr. Haferkamps angreb er fremkommet i et møde i Europa-Parlamentets

økonomi- og valutaudvalg den 20. marts d.å. og er offentligt gentaget i et pressecommuniqué den samme dag. (Financial Times har den 12. april omtalt det samme spørgsmål, om end fra en anden vinkel). Hr. Haferkamp anser ordningerne med parlamentarisk kontrol med regeringernes EF-arbejde for at være farlige for EF, og han afviser, at Ministerrådets beslutninger skal forelægges for parlamentariske udvalg til godkendelse. Hr. Haferkamp har således offentligt angrebet den ordning, som har været gældende i folketingets arbejde med EF-spørgsmål stort set siden Danmarks indtræden i EF. Denne ordning bygger på loven om Danmarks tiltrædelse af De europæiske Fællesskaber § 6, stk. 2, og den er gennemført med støtte af alle partier i folketinget.

Ministerens opmærksomhed henledes på, at Kommissionen er et kollegium med kollektivt ansvar.

Ministeren for udenrigsøkonomi (*Ivar Nørgaard*):

Hr. Maigaard har spurgt: hvad agter regeringen at gøre i anledning af, at et medlem af EF-Kommissionen modarbejder folketingets mulighed for at gøre parlamentarisk ansvar gældende i EF-spørgsmål?

Det fremgår af hr. Maigaards skriftlige begrundelse for spørgsmålet, at det, han henviser til, er, at der først er sket det, at vi på et finansministermøde har taget forbehold over for en beslutning, vi var enige om skulle gennemføres, men som krævede finansudvalgets godkendelse. Hr. Maigaard har fejlagtigt i sin skriftlige begrundelse nævnt, at det var nationalbankdirektøren, men det var ikke tilfældet. Det var mig, der tog dette forbehold som den derværende danske minister. Men det er karakteristisk, at hr. Haferkamp, det kommissionsmedlem, som hr. Maigaard henviste til, deltog i det samme møde og naturligvis ikke protesterede mod den beslutning, der på min foranledning blev truffet, altså at vi først skulle have det forelagt for det danske finansudvalg. Det godkendte han naturligvis på stedet, ligesom alle accepterede det. Senere har det så været udsat for kritik i et parlamentsudvalg, hvor nogle parlamentsmedlemmer har følt, at det var en praksis, de ikke syntes var god, og hr. Haferkamp har udtrykt som sin personlige opfattelse, at det